

**RÖVIDÍTETT JEGYZŐKÖNYV
A MONETÁRIS TANÁCS
2010. OKTÓBER 25-I ÜLÉSÉRŐL**

Közzététel időpontja: 2010. november 17. 14 óra

A jegybanktörvény (a Magyar Nemzeti Bankról szóló, többször módosított 2001. évi LVIII tv.) 3.§ (1) az árstabilitás elérését és fenntartását jelöli meg a Magyar Nemzeti Bank elsődleges céljaként. Az MNB legfőbb döntéshozó szerve a Monetáris Tanács. A Tanács szükség szerint, de üléseinek időpontját előre meghirdetve legalább havonta kétszer ülésezik, minden hónap második ülésén tárgyalva a jegybanki alapkamatláb módosításának kérdését. Ezekről az üléseiről a Monetáris Tanács rövidített jegyzőkönyveket ad közre, amelyek még a következő kamatmeghatározó ülés előtt megjelennek. A rövidített jegyzőkönyvek két részre tagolódnak. Az első rész az MNB szakértői által a Monetáris Tanács részére készített elemzések tartalmi összefoglalójaként a gazdasági és pénzügyi folyamatokat, az előző ülés óta nyilvánosságra került új információkat ismerteti. A második rész – az előzőre támaszkodva – a döntéshozók helyzetértékelését és a döntés körüli vitát mutatja be.

A rövidített jegyzőkönyvek elérhetők az MNB honlapján:

http://www.mnb.hu/Monetaris_politika/donteshozatal/mnbhu_mt_jegyzokonyv

1. Makrogazdasági és pénzügyi piaci fejlemények

Makrogazdaság

2010 szeptemberében a fogyasztói árindex 3,8% volt, az előző hónaphoz képest 0,1 százalékponttal emelkedett. A maginfláció nem változott, továbbra is historikusan alacsony szinten, 1,5%-on állt. Az adat megerősítette az augusztusi Inflációs Jelentés előrejelzését, miszerint a harmadik negyedévben megtörhet a deflációs trend.

A feldolgozatlan élelmiszerek árszintjében a kedvezőtlen időjárás miatt korábban megfigyelt növekedés szeptemberben megtört. A feldolgozott élelmiszerek inflációja szinten maradt. A piaci szolgáltatások inflációja valamivel magasabb volt a vártnál, az iparcikkek esetében viszont a vártnál kisebb mértékben jelentkezett a gyengébb árfolyam hatása. Ez felveti annak lehetőségét, hogy az árfolyam begyűrűzése az árakba lassabb és/vagy kevésbé teljes, mint az korábban várható volt.

A reálfolyamatokra továbbra is jellemző a szerkezeti kettősség. Az ipari termelés augusztusban tovább élénkült, melynek forrása az export növekedése volt. A bővülés a feldolgozóipar legtöbb ágazatában illetve a régió többi országában is hasonló mértékű volt. Az áruforgalmi többlet a korábban megfigyelt szinteken maradt, jelentős export bővülés mellett. Az import növekedése változatlanul az export importigényéhez köthető.

A július havi magasabb adat után a kiskereskedelmi forgalom volumenének bővülése augusztusban némileg korrigálódott. A kiskereskedelmi forgalom volumenének elmúlt hónapokban tapasztalt bővülése azonban arra utalhat, hogy a fogyasztás év végére várt fordulata a vártnál hamarabb jelentkezhet.

A júliusi bérdinamika a vártnál némileg erőteljesebb munkapiaci alkalmazkodásra utalt. Augusztusban ezzel szemben valamelyest gyorsult a bérdinamika - a nemzetgazdaság egészében a bruttó átlagkeresetek 1,9 %-kal, a versenyszektorban 3,9%-kal nőttek az előző év azonos hónapjához képest. A feldolgozóipar erőteljesebb bérnövekedése összhangban van az ágazat konjunktúrális helyzetével. Eközben az állami szektorban csökkentek a bérek, a piaci szolgáltatásoknál változatlanul alacsony szinten állt a bérdinamika. A megfigyelt adatok a laza munkaerőpiac vártnál nagyobb bérvisszafogó hatását jelezhetik.

A foglalkoztatottak létszámában folytatódott a lassú fordulat. A júliusi stagnálást követően augusztusban enyhén nőtt a foglalkoztatás. A foglalkoztatási trend megtörése a versenyszektorban a legerőteljesebb. A foglalkoztatás bővülése a feldolgozóiparban és a piaci szolgáltatásokban is megfigyelhető. Ugyanakkor ez utóbbi esetben a növekedés teljes mértékben a munkaerő-kölcsönzésnek tulajdonítható. E nélkül a foglalkoztatás nem változott a piaci szolgáltatásokban, összhangban a munkaerő-felmérésből származó információkkal. Az állami szektorban nem volt változás a foglalkoztatásban. Az egy főre eső munkaórák száma változatlanul historikusan magas szinten áll.

A 2. negyedéves fizetési mérleg publikálásakor számos revízióra került sor, ez azonban nem változtatta meg a korábbi, alapfolyamatokról alkotott képet. A második negyedévben mérséklődött az ország külső finanszírozási képessége, bár még mindig jelentős megtakarítói

pozíciót mutat, ami a GDP 2%-át teszi ki. A csökkenést a jövedelemegyenleg hiányának emelkedése okozta, ami a külföldi tulajdonú vállalatok becsült profitjának emelkedéséhez köthető. A reálgazdasági és a transzferegyenleg nem változott. A folyó mérleg mellett a tőkemérleg is pozitív egyenleget mutatott. A forráskiáramlás ellenére a GDP arányos adósságráták nem csökkentek, a forint gyengülése miatt.

Az augusztusi előzetes és részben becsült fizetési mérleg adatok az előző hónaphoz képest csökkenő, bár továbbra is magas külső finanszírozási képességet mutatnak. A csökkenést az okozta, hogy augusztusban a korábbiaknál lényegesen kevesebb EU transzfer került elszámolásra a fizetési mérlegben.

A pénzügyi számlák adatai szerint a nem-pénzügyi vállalatok 2010. II. negyedévében jelentős megtakarításokat képeztek. Ehhez a beruházások visszaesése és a magas EU-transzfer beáramlása is hozzájárult. Ezzel egyidőben a vállalatok hiteltartozásai jelentősen csökkentek. A háztartások nettó pénzügyi megtakarításai az előzetes és részben becsült adatok szerint kismértékben nőttek augusztusban.

Pénzügyi piaci folyamatok

A legutóbbi kamatdöntés óta eltelt időszak során a nemzetközi piaci hangulat alapvetően kedvező képet mutatott. Az optimista befektetői hangulat fennmaradásához egyrészt a Fed további monetáris lazítást célzó intézkedéseire vonatkozó várakozások erősödése, másrészt a vártnál kedvezőbb vállalati gyorsjelentések járultak hozzá. Az eurozónával szembeni befektetői attitűd javulását leginkább az ír bankrendszer stabilitását övező kockázatok mérséklődése, valamint a többi, kevésbé kiegyensúlyozott fiskális pozícióval rendelkező eurozóna tagállammal kapcsolatos aggodalmak háttérbe szorulása okozhatta. A fejlett országokban a hosszú hozamok csökkenése folytatódott, a kockázatos eszközök felárai pedig mérséklődtek. Tovább emelkedtek a nyersanyagárak, a devizapiacra pedig a dollár jelentős gyengülése volt megfigyelhető.

A befektetők várakozásai szerint a fejlett piacokon fennmaradó laza monetáris kondíciók tovább ösztönözhetik a tőkeáramlást a kockázatos eszközök, így a feltörekvő piacok felé. A feltörekvő régiók mindegyikében csökkentek a kockázati felárak, és erősödtek a devizák. Az elmúlt hónap során a kelet-közép-európai régió megítélése a globális hangulat pozitív irányú elmozdulásával némileg javult. Érdeemes kiemelni, hogy a térség országainak kockázati felára az időszak első hetében még mérsékelt optimizmust mutató befektetői hangulatban tudott csökkenni, október második hetétől azonban már alapvetően a növekvő kockázati étvágy játszhatott meghatározó szerepet a régiós eszközárak alakulásában. A globális hatás október első felében kedvező volt, a hónap második felében azonban némileg gyengült. A régióban nem jelentek meg olyan információk, melyek a globális folyamatoktól érdemben eltérítették volna az árfolyamokat és a kockázati felárszinteket.

Magyarország esetében a számos olyan információ jelent meg, amely a befektetőket régóta foglalkoztató kérdésekre adott választ. Az eszközárak ezekre a hírekre eltérően reagáltak. A devizaárfolyam, a CDS, az 5x5-ös hozamfelár és a devizakötvény-felár alakulásában továbbra is inkább a globális folyamatok tükröződnek, az állampapírpiacon azonban jelentős hozamemelkedés következett be a magánnyugdíj-pénztárakkal kapcsolatos kormányzati intézkedések bejelentése után. Az 5 éves magyar szuverén CDS felára összességében 52

bázisponttal mérséklődött a szeptemberi kamatdöntő ülés óta. Ez ugyan lényegesen nagyobb mértékű csökkenés, mint a régiókban jellemző átlagos felárscsökkenés, összességében azonban nem eredményezett érdemi változást az ország relatív pozíciójában. Az 5 év múlva induló 5 éves forward hozam euróhoz viszonyított felára 30 bázisponttal csökkent, 5 éves devizakötvényünk felára mintegy 80 bázisponttal mérséklődött. A forint árfolyama az időszak nagy részében felülteljesítő volt a régió más devizáihoz képest. Az euro/forint árfolyam az időszak eleji 278-ról egészen 270 forint/euróig erősödött, majd visszatért a kezdeti szint közelébe.

A külföldiek a forintpozíciója az időszak egészében számottevően emelkedett: az azonnali devizapiacra több mint 300 milliárd forintot vásároltak, aminek egy részéből állampapírt (66 milliárd), MNB-kötvényt (51 milliárd) és részvényt (53 milliárd) vásároltak, valamint vélhetően a deviza-kihelyezéssel járó FX swapok lejáratái miatt keletkező forintlikviditási igényüket elégitették ki.

A hosszú lejáratú állampapírhozamok egy átmeneti, mintegy 25-30 bázispontos csökkenés után 40-45 bázisponttal emelkedtek, így jelenleg már az időszak eleji szintek fölött tartózkodnak: a tízéves hozam 7, az ötéves 6,8 százalékon áll. Az elmúlt hónap során végrehajtott aukciók többsége jól sikerült, az ÁKK a jelentős túljegyzésnek köszönhetően egyes DKJ-k esetében a tervezettnél nagyobb mennyiséget értékesített.

A rövid hozamok az időszak első felében számottevően csökkentek, és az október 8-i mélypont idején a pénzpiaci görbe eleje konstans kamatpályával volt konzisztens. Azóta a rövid távú kamatvárakozások érdemben nem változtak. Az 1, 2 és 3 hónap múlva induló időszakra vonatkozó FRA jegyzések az aktuális alapkamatnál rendre 9, 11 és 13 bázisponttal magasabb kamatszintet implikálnak. A portfolio.hu által megkérdezett elemzők teljesen egyhangúan az alapkamat tartását várják a hétfői ülésre, és az év végéig sem számítanak kamatváltoztatásra. 2011 végére vonatkozóan 4,75 és 7 százalék között szóródnak az előrejelzések.

A Reuters által készített októberi elemzői felmérés alapján a megkérdezett elemzők egyhangúan a kamat tartására számítanak a Monetáris Tanács hétfői ülésén. Kamatváltoztatásra ebben évben már nem számítanak, a jövő évre azonban a túlnyomó többség a kamatemelési ciklus megkezdését várja. 2011 végére összességében közel azonos valószínűséget rendelnek az 5,5 és az 5,25 százalékos kamatszinthez. A felmérés eredményei a kamatemelés kezdetére vonatkozóan nagyon heterogén képet mutatnak. Megállapítható, hogy jelenleg többen számítanak arra, hogy később, 2011 második félévében kerül sor az első kamatemelésre, mint az előző felmérés időpontjában.

A bankrendszer helyzete

A 2010. november 17-én publikálandó „Jelentés a pénzügyi stabilitásról” kiadvány főbb üzeneteivel összhangban a bankrendszer stabilitását érintő legfontosabb megállapítások az alábbiak.

A vállalati hitelállomány csökkenése az első félévben jelentős volt, ugyanakkor a harmadik negyedévben a visszaesés mértéke már lassult. A háztartások esetében azonban nem látunk trendváltásra utaló jeleket, a visszaesés mértéke 2010 harmadik negyedévében is, hasonlóan az év első két negyedévéhez, változatlanul magas maradt. Régiós összehasonlításban is

nagymértékű a magánszektor hitelállományának visszaesése, ami nemcsak a gyenge keresleti tényezőknél, de a szigorú kínálati korlátok fennmaradásának is köszönhető.

Jövőre elsőként a vállalatok esetén, majd a háztartásoknál is elindulhat a hitelezés növekedése. A fordulópont kitolódásának kockázata azonban magas. A vállalatok esetén a hitelkeresleti oldalról a külső konjunktúra törékenysége, a háztartások esetén a jelentős eladósodottság, a magas adósságszolgálati költségek miatti elhúzódó alkalmazkodási folyamat hordozhat kockázatot. Kockázatok jelentkezhetnek a hitelkínálat alakulásában is, egyrészt a bankadó okozta bizonytalanság, másrészt a svájci frank erős szintje miatti portfólióromlás és az ebből származó hitelezési veszteségek következtében.

A hazai bankrendszer likviditási helyzete erős, a likvid eszközök részaránya megfelelő. Ugyanakkor a finanszírozási szerkezet átalakulása a megújítási kockázatok emelkedéséhez vezet. A hazai bankrendszer továbbra is jelentősen ráutalt a külföldi forrásokra és az FX-swappiacra. Az ebből származó sérülékenységet pedig tovább növeli, hogy a mérlegen belüli és mérlegen kívüli finanszírozó ügyletek hátralévő lejárata rövidül.

A vállalatok esetén a nem teljesítő bankhitelek aránya 2010 félévének végére elérte a 12 százalékot, míg a háztartásoknál megközelítette a 10 százalékot. Ezzel párhuzamosan az értékvesztés állományarányos értéke a vállalatoknál és háztartásoknál is elérte a 3 százalékot. A vállalatok esetén a növekvő hitelezési veszteségeket a projekthitelek rossz teljesítménye, míg a háztartások esetén az erős svájci frank és a magas külső finanszírozási költségek hitelkamatokban való megjelenése magyarázzák. A háztartási hitelezésben meghatározó jelzáloghitelek esetén a nem teljesítő hitelek részaránya 6,7 százalék volt 2010 félévének végén. Ezen nem teljesítő hitelek 25 százalékára a bankrendszer már képzett értékvesztést. A nem teljesítő jelzáloghitelek magas, 2010 közepén 100 százalékot meghaladó LTV aránya, valamint a válság óta bekövetkezett nagyjából 13 százalékos ingatlanáresés ugyanakkor azt valószínűsíti, hogy a bankok a fedezetek értékesítése során addicionális veszteségeket szenvedhetnek el.

Korábbi várakozásunk ellenére a nemteljesítő hitelek aránya csak később tetőzhet, 2011-ben a vállalatok és a háztartások esetén is már kissé meghaladhatja a 15 százalékot. A nemteljesítő hitelek arányának alakulását nagyban befolyásolja a portfóliótisztítás sebessége, ami jelenleg nagyon alacsonynak mondható. Az értékvesztés állományarányos értéke a korábbi várakozásunktól eltérően idén tetőzhet 3 százalék körül, majd a gazdaság fellendülésével párhuzamosan fokozatosan csökkenhet a jövő évben, részben az alacsonyabb hitelezési veszteségek, részben a jelenleginél nagyobb hitelnövekedés következtében.

A hazai bankrendszer jövedelmezősége nagymértékben romlik. 2010 augusztusában a 12 hónapra visszatekintő ROA 0,7 százalék, míg a ROE mutató 8,6 százalék volt, ami jelentős csökkenést mutat 2009 végéhez képest. A csökkenés még látványosabb, ha figyelembe vesszük a bankadó hatását. A korrigált 0,5 százalékos ROA és 6 százalékos ROE mutató nemcsak régiós összehasonlításban, de az anyabankok teljesítményével összevetve is alacsony. További kedvezőtlen folyamat, hogy a hazai bankok közötti jövedelmezőségbeli eltérés emelkedik. 2010 augusztusában már 16 bank volt veszteséges, melyek összesített mérlegfőösszege elérte a bankrendszer 20 százalékát.

Az emelkedő hitelezési veszteségeket, valamint a bankadó hatását a bankrendszer a kamatmarzs emelésével már csak részben képes kompenzálni. A hazai bankok jövedelemtermelő képessége így alacsony szintre csökkent. A pénzügyi rendszer még mindig megfelelő sokkellenálló képességét a kielégítő tőkeellátottság képes biztosítani (augusztus végén bankrendszeri tőkemegfelelési mutató 12,8 százalék volt). A stressz-tesztünk alappályáján minimális tőkeigény jelentkezik. A bankrendszer tőkemegfelelési rátája 13 százalék felett marad, 2011 végére pedig tovább növekvő mutatóval számolunk.. A stresszforgatókönyv alkalmazása esetén azonban 2010-2011-ben is csökkenne a tőkemegfelelési mutató, de értéke még mindig meghaladná a 12 százalékot, és stresszpályán összességében kismértékű 40 milliárd forint pótlólagos tőkeigény valószínűsíthető, amit mind az összege alapján, mind pedig a banki tulajdonosok elkötelezettsége miatt alacsony kockázatnak tekintünk.

A bankok tőkemegfelelési mutatójuk helyreállítását nem csak tőkeemeléssel, hanem eszközoldali alkalmazkodással és/vagy kamatmarzs emelésével is orvosolhatják. Mivel a makrogazdasági alappálya mentén nem számítunk pótlólagos tőkeigényre, a tőkeellátottság növeléséből adódó bankrendszeri mérlegalkalmazkodás kockázatát alacsonynak tartjuk. A kockázati pálya, azaz a stresszpálya mentén a bankrendszeri mérlegalkalmazkodás, illetve emiatt a vállalati hitelezés korlátozásának veszélye azonban magas. Mindez a kockázati pályán a bankrendszer és a reálgazdaság között egy negatív kölcsönhatást eredményezhet, ami már növekedési áldozatokkal is járhat.

2. A Tanács helyzetértékelése és kamatdöntése

A Monetáris Tanács megítélése szerint 2010-ben megkezdődött a magyar gazdaság kilábalása a recesszióból, azonban a kibocsátás csak lassan tér vissza potenciális szintjéhez. Az inflációra továbbra is mérséklően hat a gyenge belső kereslet. A bejelentett kormányzati intézkedések jelentősen átrajzolhatják a makrogazdasági kilátásokat, összességében a felfele mutató inflációs kockázatokat erősíthetik, és bizonytalanabbá tehetik a befektetői klímát. A számszerű hatásokról a következő inflációs jelentés alapján alkot képet a Monetáris Tanács.

A tanács tagjai az inflációs folyamatok értékelése során a kormányzati intézkedéscsomag hatását az egyéb tényezőktől különválasztva értékelték. Ez utóbbi tényezőket tekintve az elmúlt időszak adatai megerősítették a Monetáris Tanács szeptemberi helyzetértékelését. Többen úgy látták, hogy a kedvezőtlen makrogazdasági környezet a korábban vártnál erősebben fékezte az árfolyamgyengülés belföldi árakba történő átgyűrűzését. Elhangzott olyan vélemény is, hogy a laza munkaerőpiaci kondíciók, a vártnál visszafogottabb bérdinamika, és a háztartások továbbra is markáns mérlegalkalmazkodása egyaránt támogatják a dezinfláció folytatódását. Egyes tanácsstagok szerint ugyanakkor a gazdasági recesszióra a háztartások részben fogyasztásuk elhalasztásával reagáltak, és ebből fakadóan a növekedés megindulását követően a fogyasztás gyorsulásával párhuzamosan a burkolt inflatorikus következmények felszínre kerülhetnek.

A Monetáris Tanács tagjai egyetértettek abban, hogy a kormányzati intézkedések növekedésre gyakorolt hatása bizonytalan, különösen a nem konvencionális eszközök hatását nehéz előre jelezni. Az intézkedések az inflációs folyamatokat ugyanakkor több szempontból is kedvezőtlenül befolyásolhatják. A szektorális adók nyomást gyakorolnak a vállalati eredményességre, ami késleltetve áremelkedést okozhat. Egyes érintett szektorok

jövedelmezősége ugyanakkor nem ad teret az alkalmazkodásra, így az adók áthárítása már rövid távon megtörténhet. Egyes tanácsstagok szerint ugyanakkor az áthárítás inflációs hatásait részben ellensúlyozhatja az, hogy a laza munkaerőpiaci kondíciók miatt a vállalatok a bérezésen keresztül is alkalmazkodhatnak. Elhangzott olyan vélemény is, hogy az SZJA változtatások a háztartási szektor jövedelmét összességében növelhetik, ami a fogyasztás élénkítésén keresztül magasabb inflációt okozhat. Többen kiemelték, hogy a költségvetési intézkedések a magánberuházások visszafogását eredményezhetik, ezért a foglalkoztatás megcélzott bővülésére igen csekély az esély. A gazdasági kilátások romlása, a befektetői környezet bizonytalanabbá válása kedvezőtlenül hathat a potenciális kibocsátásra és a negatív kibocsátási rés részben ennek hatására bekövetkező szűkülése összességében áremelkedést okozhat a gazdaságban.

A Monetáris Tanács tagjai egyetértettek abban, hogy a magánnyugdíj-pénztári rendszer átalakítása csökkenti a hosszú távú megtakarításokba vetett bizalmat, ami korlátozhatja a háztartásokat életpályájuk, illetve az ehhez igazodó jelenbeli és jövőbeli fogyasztásuk tervezésében.

Egyes tanácsstagok hangsúlyozták, hogy Magyarország kockázati megítélése kedvezőbbé vált az elmúlt másfél hónapban, elsősorban a globális kockázatvállalási hangulat javulása miatt, illetve a 3 százalékos alatti költségvetési hiány melletti kormányzati elköteleződésnek köszönhetően. A kedvező irányú tendenciák értékelése során többen a mérséklődő CDS-felárakra, és a forintárfolyam csökkenő volatilitására hivatkoztak. A testület megítélése szerint ugyanakkor a kormányzati intézkedéscsomag bejelentése óta némi kedvezőtlen korrekció állt be a hazai kockázati megítélés alakulásában. Többen kiemelték, hogy az amerikai mennyiségi lazítás második hulláma újabb jelentős mértékű nemzetközi likviditásbővülést okoz, ami ismét élénkítheti a kockázati étvágyat feltörekvő országok irányába.

A testület tagjai egyetértettek abban, hogy a makrogazdasági és inflációs folyamatokat befolyásoló tényezők közül a következő hónapokban meghatározó szerephez juthatnak a kormányzati intézkedések. Az intézkedések közép és hosszú távú hatásait, különösen a nem konvencionális lépések esetében, ugyanakkor igen komoly bizonytalanság követi, ezért célszerű kivárási monetáris politikai stratégiát követni. Az inflációs kilátások romlása esetén, illetve ha az ország kockázati megítélése tartósan kedvezőtlenebbé válik, szükségessé válhat az alapkamat emelése. A tanácsstagok szerint a monetáris politikai reakciókat érdemes a folyamatok átfogó értékelésére alapozni, amelyre a novemberi inflációs jelentés publikációja biztosít alkalmat.

Az Elnök a vitát követően szavazásra bocsátotta a felmerült javaslatokat. Az alapkamat tartására vonatkozó javaslatot 5 tanácsstag támogatta, míg 1 tanácsstag az alapkamat 25 bázispontos emelésére szavazott, 1 tanácsstag pedig az alapkamat 25 bázispontos csökkentését támogatta.

Szavazatok:

<i>alapkamat 5,25%-os szinten tartása mellett:</i>	5	Csáki Csaba, Karvalits Ferenc, Király Júlia, Neményi Judit, Simor András
<i>alapkamat 5,50 %-ra történő emelése mellett:</i>	1	Bihari Péter
<i>alapkamat 5,00%-ra történő csökkentése mellett:</i>	1	Bánfi Tamás

Jelen voltak:

Bánfi Tamás

Bihari Péter

Csáki Csaba

Karvalits Ferenc

Király Júlia

Neményi Judit

Simor András

A Kormányt Haraszi Katalin, a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezetője képviselte.

A Tanács következő kamat-meghatározó ülését 2010. november 29-én tartja, amelyről 2010. december 8-án 14 órakor tesz közzé rövidített jegyzőkönyvet.